

111/203

Rettsoppgjøret 22 aar etterpåa.

Det 17. 7. 1945
110

Hæren

Dette ble forleden dag diskuttert i Juristforeningen. Og innlederne var ingen ringere end professor, dr. iuris Joh.s Andenes, Hrgadv. Albert Wiesener og den danske professor dr. iuris W.E. v. Eyben.

Professor Andenes ga først en kort redegjørelse for begivenhetene, hændelsene, 9 april 1940, (da tyskerne kom engelskmændene i - takket være vort daarlige forsvarsberedskap - forkjøpet og/i løpet av 24 timer besatte alle vore største byer), kunde

Mettall dereftet av streiftog gjennem okkupasjonsaarene og frem til rettsoppgjøret, som han fandt både nødvendig og korrekt gjennemført - omend med endel konsesjoner til den tapende part og NS som saadant også innrømmel av sevfeil begaatt også av "seierherrene".

Den danske professor v. Eyben fortalte om det danske rettsoppgjør, som ikke/ikke trods endel likhetspunkter gikk artet sig anderledes enn det p.g.a. de forskjellige forhold i Danmark, hvor kongen ble på sin post og også regjeringen fungerte de første aar.

Likesom sin forgjanger på talerstolen mente Eyben, at rettsoppgjøret var uundgaaelig som følge av et sterkt folkekrev øg, at det hindret værre reaksjoner fra de forbritte masser, og at det i sine virkninger hadde vært gavnlig for aarene fra den tidsgrødd i og med, at de straffede ikke var gjenoptatt i samfundet uten sociale eller andre brændermerker - som saa ofte paastaat fra det hold.

Den siste indleder, Hr.adv. Wiesener var ikke enig i dette. Han mente bl.a., at pressens ophidselseskampanje hadde en stor del av ansvaret for "folkekrevet" om et oppgjør - et oppgjør, som var vel egnet til å avlede, bortlede, opmerksomheten fra den flygtede regjerings feildisposisjoner i mellomkrigsårene og at dette var et oppgjør som var vel egnet til å med ødelæggelse av vort forsvar, saa landet ikke var et land for den av de som ikke ble last aavret for å ha vært historisk glemt.